

kaz již v žalobě nabídl. Žalobce jen splnil, k čemu se platně zavázal, nemůže vlastníku domu vnucovati domnělý prospěch, jehož tento si nepřál a není oprávněn požadovati zpět, co podle svého platného závazku plnil.

Čís. 11348.

V rozlukovém řízení jsou i opravné stolice oprávněny podle volného uvážení samostatně posouditi, zda důkazy provedenými v první stoličce jsou odůvodněna zjištění rozhodná pro posouzení sporu i bez provedení nových, v opravných stolicích nabízených důkazů, vztahujících se na uplatňované rozlukové důvody.

(Rozh. ze dne 22. ledna 1932, Rv I 1278/30.)

Žalobu manžela na manželku o rozlukou manželství z viny žalované
o b a n i ž š í s o u d y zamítly.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Pro rozlukové řízení platí podle § 10 nařízení ministerstva spravedlnosti ze dne 9. prosince 1897 č. 283 ř. z. a podle § 13 poslední odstavec zákona ze dne 22. května 1919 č. 320 sb. z. a n. zásada vyhledávací. Tato zásada ukládá soudu proti zásadě projednávací na jedné straně větší povinnosti, na druhé straně značnější volnost v tom, že i opravné stolice jsou oprávněny podle volného uvážení samostatně posouditi, zda důkazy provedenými v první stoličce jsou odůvodněna zjištění rozhodná pro posouzení sporu i bez provedení nových, v opravných stolicích nabízených důkazů, vztahujících se na uplatňované rozlukové důvody. Dovolací soud přezkoumav důkazy, prvou stoličci provedené, shledal, že stačí k souhlasným zjištěním nižších soudů i bez provedení nově nabízených důkazů; přejímá proto i dovolací soud zjištění nižších soudů, a není proto dovolací důvod neúplnosti řízení (§ 503 č. 2 c. s. ř.) opodstatněn.

Čís. 11349.

Předchozí smlouva (§ 936 obč. zák.) vyžaduje ku platnosti určité stanovení lhůty; za ně nelze považovati úmluvu, že zápůjčka má býti poskytnuta, kdy vydlužitel bude potřebovat peníze ke stavbě a kdy je bude od zapůjčitele žádati.

(Rozh. ze dne 22. ledna 1932, Rv I 1787/30.)

Žaloba o vyplacení zápůjčky 20.000 Kč byla zamítnuta s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c, N e j v y š š í m s o u d e m z t ě c h t o

d ů v o d ů:

Stranám šlo o předchozí smlouvu o budoucím poskytnutí zápůjčky po rozumu § 936, 983 obč. zák. K této předběžné smlouvě však platně nedošlo, ježto nebyl podle § 936 obč. zák. určité stanoven čas, kdy jest uzavřít hlavní smlouvu. Při hlavních smlouvách nevádí v jistém směru neurčitost lhůty ku plnění a lze splatnost závazku určití způsobem v § 904 obč. zák. uvedeným. Avšak smlouva předchozí ke své platnosti vyžaduje určité stanovení lhůty a za určité stanovení nelze uznati úmluvu žalobci tvrzenou, že zápůjčka má býti poskytnuta, kdy žalobci budou peněz potřebovati ke stavbě a kdy je budou od žalovaného žádati. Při tomto určení nebylo v době ujednání předchozí smlouvy nejen jisto, kdy čas ten nastane, nýbrž ani, zda vůbec nastane, pročez je zákon považuje za výminku (§ 704 obč. zák.). Takové určení času k uzavření hlavní smlouvy jest podle § 936 obč. zák. nedostatečné a jest proto v souzeném případě smlouva o budoucím poskytnutí zápůjčky neplatná.

Čís. 11350.

Otázku bezúčinnosti rozhodčího výroku lze řešiti též jako otázku předběžnou (ve sporu o věc, jež byla předmětem rozhodčího výroku) bez zvláštního určovacího návrhu a bez předchozího sporu a rozsudku o bezúčinnosti rozhodčího nálezu. V takovém případě nevádí smlouva o rozsudím příslušnosti řádného soudu k rozhodnutí o nároku.

Rozhodčí výrok má sice účinek pravoplatného rozsudku, avšak proti obraně věci pravoplatně rozsouzené rozhodčím výrokem lze namítati bezúčinnost takového nálezu.

Ani nesprávnost rozhodnutí rozhodčích a jejich odhadu aniž neúplnost zjišťovacího řízení není důvodem bezúčinnosti rozhodčího nálezu podle § 595 c. ř. s. Nesprávný postup rozhodčího soudu jest důvodem bezúčinnosti jen, pokud se přičí smlouvě o rozhodčím.

Není povinností rozhodčích (§ 595 čís. 2 c. ř. s.), by se přímo dotazovali stran, co soudí o jednotlivých bodech významných pro určení náhrady škody, stačí, byla-li stranám dána možnost přednesu a nebylo jim postupem soudu v něm zabraňováno.

(Rozh. ze dne 22. ledna 1932, Rv I 2113/30.)

Žalující firma pojistila si nákladní auto u žalované pojišťovny. Když auto shořelo, bylo o likvidaci škody rozhodováno rozhodčím soudem, jenž vydal dne 6. července 1929 rozhodčí nález, jímž přiznal žalobkyni náhradu 23.754 Kč. Žalobou, o niž tu jde, domáhala se žalobkyně na žalované pojišťovně, by rozhodčí výrok byl rozsudkem zrušen jako bezúčinný a by pak žalovaná byla uznána povinnou zaplatiti žalobkyni další škodu 32.212 Kč. V žalobě vytýkala žalobkyně rozhodčímu výroku vady, jež podle jejího názoru činily rozhodčí výrok podle § 595 c. ř. s. bezúčinným. Žaloba byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Ne j v y š š í m s o u d e m mimo jiné z těchto